

gad vidst, om Nogen vilde vove at forsvare, for saa vidt Ministeriet er Part i den, skulde vi saa af Frygt for en Proces, der er stillet i Udsigt, lade os affrække fra at votere, hvad vi mene, det er rigtigt at votere og bevilge, hvad vi ikke billige? Seg henstiller ganske, om man er kommen saa vidt med Hensyn til, hvad man tror at burde gjøre for at naae dette høie Formaal, at dette høie Ministerium endelig kan faae Lovens Grund under sine Fødder.

Indenrigsministeren (Singer & Lev):

Seg vil først sige, at det glæder mig, at den ærede sidste Tale har indrømmet, at det vilde være en Skandale, hvis vi under de nuværende Forhold havde havt henliggende en Strækning af $\frac{4}{5}$ Mil uden Jernbane mellem Ribe og Vandegrændsen (Modsigelse af Berg). Seg tror nok, at det ærede Medlem udtalte sig saaledes, og det styrker mig naturligvis i min Anskuelse; naar noget Saadant maa opfattes som en Skandale, maa Administrationen gjøre sit Yderste for at afværge det, og det er det, man har gjort. Maa jeg minde det ærede Medlem om, at hvad der her er Tale om, foregik i 1886, altsaa i det Aar, da Folkethinget end ikke behandlede Finantsloven og i det Hele fandt det rigtigt og politisk formaalstjenligt ikke at arbejde. Under saadanne Forhold er det dog høist naturligt, at Administrationen gaar til den Grændse, som den overhovedet mener loblig at kunne gaa til, og jeg mener, at den ikke er gaaet ud over den lovlige Grændse, Altsaa, det styrker forjaavidt min Bevidsthed om at have handlet rigtigt, at det ærede Medlem for Veile Amts 2den Valgkreds indrømmer, at det vilde have været en Skandale, hvis der ingen Jernbane havde været paa dette Sted. (Berg: Det indrømmede han ikke.) Saaledes har jeg forstaaet det ærede Medlem, og jeg tror ikke, jeg har hørt feil. Naar jeg før gjorde en Bemærkning til det ærede Medlem om et Medansvar, saa var det iøvrigt ganske vist sigtende til det ærede Medlems almindelige Stilling, og jeg mente ikke at gaa ud over en passende Grændse ved at gjøre en saadan Bemærkning; thi da det vistnok var anerkjendt fra alle Sider, at det ærede Medlem i høi Grad ledede Politiken i 1886, og da det ærede Medlem endnu vedkjender sig det samme Standpunkt, kan jeg ikke indse, hvorfor det skulde være mig forment at sige det, og det var kun noget Saadant, jeg sigtede til. Det glæder mig selvfølgelig, at det ærede Medlem ikke tror paa nogen faktisk Uredelighed. Det er ganske vist, at der kan være Uredelighed næsten ved enhver Transaktion; men jeg haaber, at det

ærede Medlem er overbevist om, at der i Virkeligheden ikke er foregaaet noget Saadant her. Det, at man er gaaet Lovens Bei og har forelagt en Lov om enhver Jernbane, er ganske rigtigt, og det har man ogsaa ønsket at gjøre ved Ribebanen; men deraf kan man ikke udlede, at det skulde være nødvendigt at gjøre det. Da man er gaaet en anden Bei, maa det ærede Medlem være overbevist om, at man har trøet, at man loblig kunde gaa denne Bei. Naar det ærede Medlem undrede sig over, at der i Forpagtningskontrakten stod, at Indenrigsministeren havde underskrevet den under Forventning af, at Koncessionen vilde blive given, vil jeg dog gjøre opmærksom paa, at det var efter min Mening fuldstændig i sin Orden og rigtigt; thi jeg maatte sikkre mig i Forveien imod at blive drevet ind paa den Bane, før end den fgl. Koncession virkelig blev given, og Indenrigsministeren kan ikke i Forveien med Sikkerhed vide, om den vil blive givet, førend Hs. Maj. Kongen har underskrevet den. Hvad Bekostningene angaar, vilde det ærede Medlem ved at repetere Lidt af, hvad der tidligere har foreligget om denne Sag — det behøves vist forøvrigt ikke; thi det ærede Medlem kjender tilstrækkeligt til Forholdene Syd for Ribe — vide, at der er to meget store vanskelige Maløb at passere, og der er Tale om Brobygninger af en Art, som meget sjældent forekommer hos os. Deraf vil man naturlig kunne forklare, at dette Anlæg maatte blive dyrere end andre. Hvad Rentebestemmelsen angaar, saa er den ganske sikkert over 4 pCt.; men jeg maa tildele mig at erindre om, at den Gang, denne Koncession blev given, vare vi ikke under de Forhold, som vi ere under nu. Det begyndte maasse at spire; men vi vare endnu ikke komne under dem. Der var den Gang ikke Tale om Konvertering, Rentenedsættelse og Sligt, og efter hvad der forelaa oplyst, kunde jeg ikke antage, at det under de daværende Forhold var irimeligt at betinge sig en saadan Forpagtningsafgift.

Berg: Seg sagde til den ærede Minister, at det lille Spørgsmaal, som han kaldte en Skandale, var foranlediget ved den store konstitutionelle Skandale her til Lands med et vedvarende Ministerium udenfor Lovens; men dermed havde jeg ikke indrømmet det lille Spørgsmaal som en Skandale, uagtet jeg skal erkjende, at det var et mærkeligt Vidnesbyrd om Ministeriets Afmagt. Afgjørelsen deraf var ligeledes et Vidnesbyrd om, hvor afmægtig Ministeriet var indenfor Lovens, ligesom den efter min Overbevisning var et